

Nr 352

Av herr **Hedlund m. fl.**, *angående förlust- och resultatutjämning vid beskattningen.*

1957 års skatteutredning har framlagt förslag till generella regler syftande till att skapa större skatterättvisa för skattskyldiga med ojämna inkomster. Då det är angeläget att den uppenbart orättvisa behandling, som nu sker av inkomsttagare med ojämna inkomster, upphör, bör proposition i ärendet snarast framläggas. Därvid synes utredningens förslag i princip kunna följas, men givetvis bör hänsyn tas till de synpunkter, som framkommer vid remissbehandlingen. Nödvändigt är exempelvis, att progressionsutjämning får ske vid väsentligt lägre spänning mellan jämförelseårens inkomster än den av utredningen föreslagna av lägst 12 000 kronor.

I utredningsdirektiven framhöll finansministern att behovet av utjämningsregler utan tvivel var störst hos sådana skattskyldiga, som hade sina inkomster från förvärvskällorna jordbruksfastighet, annan fastighet och rörelse. Han fann det därför naturligt, att utredningen i första hand finge avse dylika förvärvskällor. Utredningen delade finansministerns uppfattning om behovet av utjämningsregler men fann sig likväl böra koncentrera sig på att skapa generella regler i fråga om såväl förlustutjämning som progressionsutjämning. Därigenom har de speciella behov av utjämningsförfarande, som kan förefinnas hos ovannämnda kategorier, inte kommit att bli tillgodosedda. Utredningen har dock uttalat, att behovet av kompletterande anordningar för vissa grupper bör tas upp till särskild prövning. Denna synpunkt har kraftigt understrukits i ett par särskilda yttranden, som fogats till betänkandet. Vi vill understryka angelägenheten av att denna fråga snarast löses. Särskilt för olika grupper av småföretagare är sådana utjämningsmöjligheter av stor vikt.

Det speciella behov av utjämning mellan olika år, som förefinns för jordbrukarna, har särskilt kommit att illustreras genom de senaste årens skörde-skador. En enkel och effektiv metod att lösa dessa problem vore att skapa möjligheter för varje enskild jordbrukare att upplägga ett speciellt jordbrukskonto i analogi med nuvarande skogskonton, vilka visat sig vara mycket ändamålsenliga såväl för skogsägarna som för skattemyndigheterna. Enligt vår mening skulle tillskapandet av en dylik kontometod till inte oväsentlig del kunna tillgodose det behov av skörde-skadeskydd, som föreligger. Vissa tekniska problem i anslutning till införandet av ett jordbrukskonto av antytt slag synes emellertid behöva utredas. Även för övriga före-

tagargrupper är, såsom framhållits, sådana utjämningskonton ett angeläget önskemål. I sammanhanget bör därför även de speciella behov av utjämningsregler, som föreligger för skattskyldiga med inkomster från annan fastighet och rörelse, uppmärksammas.

Med hänvisning till vad ovan anförts får vi anhålla,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa

1. att proposition angående förlust- och resultatutjämnings snarast förelägges riksdagen; samt

2. att skyndsamt utredning företages rörande den tekniska utformningen av ett allmänt jordbrukskonto samt rörande utjämningsregler i övrigt särskilt anpassade för förvärvskällorna fastighet och rörelse.

Stockholm den 27 januari 1959

Gunnar Hedlund

Nils G. Hansson
i Skegrie

S. G. W. Wahlund

Lars Eliasson
i Sundborn

C. O. Carlsson
i Bakeröd

J. Onsjö

J. W. Pettersson
i Norregård

Per Svensson
i Stenkyrka

Anders Pettersson
Dahl

Axel Rubbestad

S. Vigelsbo